

פנחים - רלו"ח ע"ב

והיא סיווע ממשמים, שנאמר בה (מלכים א-ח) ואפה תשמע המשמים. היא סיווע קדוש (ומפנה פליוי), שנאמר עליה, פניא המשמע המשמים לך.

איתן מושבר ושים בפלע קנק (במדבר כד). איתן - פניא. שם הקן של הנשר העליון, והיא השכינה, ועליה נאמר (דברים לט) בנסר עיר קנו על גוזליו ירחק, שהם שוני הלוות ומשניות. וכל דברו ודברו שיזא מפיו של זה הפטני"א, שמו זיא אותו לשם השם - בין בתורה, בין בתפלה, בין בברכה, בין בכל מצוה ומצוה - מה פתוח בו? יפרש בגפו, אותו הנשר, שהוא דברו שבוי יהונ"ה. ירחקו ישאהו על אברתו. מהו על אברתו? על אותו איבר של בן הקדים (של אותו גש) שבוי מצוה יהונ"ה, ונקרוא איבר של השכינה. ומשום זה נאמר ישאהו על אברתו. ישאהו, כמו במדבר ו ישאה יהונ"ה פניו אליך.

ומהו שפתוח ושים בפלע קנק? אלא אמר דוד עליו, (שמואל-ב כב) ה' סלעי ומצחתי. כך גם השונה הלה שבו הלה תפילה בפלע, שאין פטיש יכול לפוצץ אותה בכל קשיות שעולם. בזה הוא מקנון הנשר, וכל התנאים נקרים קנים שלה. ומשום זה נאמר, (דברים כט) כי יקרא בן צפור לפנייך, בדרך מקרה, פעם אחת, כארח ואכסנא שמנדרמן לפיה שעה לבית מלונו.

ויש שהם במלוד שליהם נעלשים דירה לשכינה. וזה שפתוח (שמות לא) ושםרו בני ישראל את השבת וגוי, לדורותם. לדורותם חסר, לשון דירה. ויש בעלי משנה שתורתם אמנותם, שלא זהה השכינה מהם כל ימיהם. אבל על אלו נאמר, כי יקרא בן צפור לפנייך. בהם השכינה נמצאת בדרך מקרה. פעמים ששורה עליהם ונמצאת עמם, ופעמים לא נמצאת עמם.

זות שכינה מנהון כל יומיהן. אבל אלין, כי יקרא בן צפור לפנייך, בהון שכינה באורה מקורה, זמגין שריא עליהו ואשתכח עמהון, זמגין לא אשכח עמהון.

ישראל, דאיינו אברים, וائي נשבתא עליהו. איינו סיעתא דשמייא. דאתמר בה, (מלכים א ח) ואפה תשמע המשמים. איינו סיעתא קדישתא, (ומנה פלייא) דאתמר עליה פניא דמסיע לך.

איתן מושבר ושים בפלע קנק. (במדבר כד) איתן ז' פניא". פפן קנא דנסרא עליה, וائي שכינה. ועלה אהמר, (דברים לט) בנסר עיר קנו על גוזליו ירחק, דאיינו שוני הלוות ומשניות. וכל דברו ודברו דנספיק מפומו דההוא מני"א, דאפייק בין לשמה דיהוה, בין באורייתא, בין באלויתא, בין בברכה, בין בכל פקדא ופקידא, מה כתיב ביה. יפרש בגפו, ההוא נשרא דהוא דבר, דביה יהונ"ה.

יקחוה ישאהו על אברתו, מי על אברתו. על ההוא אבר דבר נש, (ס"א דההוא נשרא) דביה מצוה יהונ"ה, אהרי אבר דשבינה. ובגין דא ישאהו על אברתו. ישאהו: בגין (במדבר ו) ישא יהונ"ה פניו אליך.

ומאי ושים בפלע קנק. אלא אמר דוד עליה, (שמואל ב כב) יי סלעי ומצחתי. אוף הכי פנא, דאיינו ביה הלה תפילה בפלע, דלית פטיש יכול לפצazzא יתה בכל קושין דעלמא. בהאי איינו מקננא נשרא, וכל תנאים אהריאו קנים דילה. ובגין דא, (דברים כב) כי יקרא בן צפור לפנייך, באורה מקרה, זמגנא חדא באושפזיא ואקסנא, דזודמן לפום שעתא בכבי אוושפזיה.

ואית דאיינו במתניתא דלהון דירה לשכינה, חדא הוא דכתיב, (שמות לא) ושםרו בני ישראל את השבת וגוי, לדורותם, לדורותם חסר, לשון דירה. ואית דירה. ואית מארי משנה דתורותם אמונותם, דלא

זות שכינה מנהון כל יומיהן. אבל אלין, כי יקרא בן צפור לפנייך, בהון שכינה באורה מקורה, זמגין שריא עליהו ואשתכח עמהון, זמגין לא אשכח עמהון.